

Hvor hemmelig er den hemmelige lære?

af Erik Ansvang

Udgivet af VidomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Hvor hemmelig er den hemmelige lære?

Af Erik Ansvang

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Hvor hemmelig er den hemmelige lære?

af Erik Ansvang

Den esoteriske lære har ingen generel hensigt om bevidst hemmeligholdelse af sandheden, i hvert fald ikke hemmeligholdelse i traditionel forstand.

Det er en almindelig antagelse, at det gamle Egyptens mysterier såvel som nutidens esoteriske lære er en skjult eller hemmelig lære. Den kaldes da ofte »okkult«, og okkult betyder som bekendt »skjult«. Men hvad er det, der er skjult, hvordan er det skjult og for hvem?

I »Den Hemmelige Lære« beskrives forholdet mellem tilsløring og afsløring, for H.P. Blavatsky siger at:

- man kan få indblik i det sande universale ved at sammenligne med oldtidsfolkernes lære om universets tilblivelse.
- de giver nøglen til forståelse af menneskehedens virkelige historie.
- de løfter allegoriens og symbolikkens slør, der skjuler sandhedens skønhed.
- de afdækker universets videnskabelige »hemmeligheder« for det vågne intellekt, for intuitionen og for den åndelige opfattelse. Alt dette er stadig hemmeligheder, så længe de ikke er *erkendt*.

Med andre ord er alt forklaret og tilgængeligt, men kun for »øjne, der kan se« og »ører, der kan høre«. De gamle kulturers mysterielære såvel som nutidens åndsvidenskab er ikke en tro, men en *erkendelseslære*. Den er tilgængelig for alle, men det er ikke alle, der umiddelbart forstår den.

Pyramideteksterne

De egyptiske pyramidetekster, de indiske vedaer og upanishader, kinesernes Tao I Ching, Moses' genesis, testamenterne, Johannes' Åbenbaring og andre skrifter er et forsøg på at *åbenbare* sandheden, og ikke et udtryk for en bevidst og ekstrem mystisk tankegang, som skulle forhindre erkendelse. Hvis det var tilfældet, ville forskere, filologer, teologer og mennesker i almindelighed med interesse for verdenshistorien endnu ikke have forstået eksempelvis pyramideteksternes vigtighed, selvom de endnu ikke forstår indholdet.

Ingen anden tekst om åndelige forhold er blevet bevaret i flere årtusinder og overført fuldstændig uændret og intakt til nutiden. Selvom alle ord og sætninger er bevaret i deres originale form, medfører det ikke, at nutidens forskere forstår teksternes indhold. I bedste fald har forskerne givet plads til refleksion over den oprindelige mening, hvilket er kernen i en erkendelseslære, men adskillige omskrivninger, oversættelser og kommentarer har fuldstændig fordrejet den grundlæggende mening med pyramideteksterne.

Helt tilbage fra 5. dynasti – i fire tusinde år – er teksterne blevet bevaret uændret, fordi egypterne mejslede ordene ind i væggene i flere pyramidekamre. Og først i nutiden er de truet af ødelæggelse, for på de hellige steder i Egyptens hellige kamre berører uvidende men nysgerrige turister hieroglyfferne med svedige fingre, de læner sig tankeløst op ad væggenes inskriptioner, mens de lytter til guidens forklaringer, og de rammer de hellige skrifter med svingende kameratasker, vandflasker og andet. Hvor mange tænker mon over, at hver eneste hieroglyf, hver eneste linie, hvert eneste vers, hver eneste farve har en specifik betydning?

Pyramidetekster i Unas-pyramiden

Der er ingen tvivl om, at der er en bestemt intention bag hver eneste detalje i pyramideteksterne. Selvom vi endnu ikke forstår, hvordan vi skal tolke disse ord, kunne vi i det mindste beslutte, at vi vil bevare dem til kommende generationer. Vi bør tænke med taknemmelighed på Bonaparte, som samvittighedsfuldt kopierede tekster, som ingen på hans tid kunne oversætte og forstå.

Hvorfor skjule det, som alle bør vide?

Hvis testamenterne eksempelvis har til formål at formidle en moralkodeks til menneskeheden til brug i det daglige liv, og hvis vejen til »Faderens hus« skal forklares i forståelige vendinger, hvorfor så forhindre mennesker i at nå dette mål ved at tale i lignelser? Hvorfor skulle alle disse skrifter skjule alt det, der kan siges åbent og klart, og være til hjælp for lidende mennesker overalt i verden? Var det en syg idé om at skabe mysterier – »opium for folket« – sådan som det påstås af materialister? Var det fordi verden dengang var så ukultiveret sammenlignet med nutiden, hvor vi mener, at vi er blevet ufatteligt intelligente? Eller skyldes det, at fortidens gudsinspirede mennesker ikke var i stand til at udtrykke sig klart?

Selvfølgelig ikke. Vi har tilstrækkelige og indiskutable beviser på det høje niveau af intelligens, visdom og civilisation man opnåede i fortiden til at kunne tilbagevise den slags antagelser.

Men på den anden side gøres der forsøg på at afkode ethvert kryptogram og enhver gåde i fortidens skrifter. Det er derfor naivt at tro, at man i skrifter som de gamle egyptiske pyramidetekster, ville basere den esoteriske betydning på en mystifikation af denne art. Og her tales der alene om de aspekter af læren, hvor det var muligt at udtrykke den esoteriske lære på skrift. I udarbejdelsen af de hellige tekster havde kryptogrammet og gåderne blandt andet til hensigt end at fange og fastholde læserens opmærksomhed, for at understrege et enkelt af de mange aspekter, der er forbundet med teksterne. Opmærksomheden og fokuseringen skulle guide læseren i retning af en esoterisk forståelse af skrifterne. Det samme gør sig gældende med ordspil og lignelser.

Men sand esoterisme kan hverken beskrives i tekst eller forklares med ord, og derfor kan esoterisme reelt ikke afsløres i ordets almindelige betydning. Man må være indstillet på *at tage det ind, at se det, at høre det, at erkende det*. Processen består altså ikke i *at forstå det*, men *at kunne det*. Og ultimativt kan evnen kun erhverves i kraft af en personlig indsats gennem kampen mod alle hindringer og den endelige sejr over menneskets lavere eller instinktive natur.

Problemet er forkert metode

Pyramidetekster i Pepi-pyramiden

Vi kan derfor konkludere, at årsagen til at vi oplever, at de hellige skrifter tilslører og skjuler esoteriske budskaber skyldes forkert valg af metode. Vi forsøger at afdække teksternes »skjulte« betydning ved hjælp af nutidens naturvidenskabelige metode, og betydningen er kun »skjult« eller »hemmelig«, fordi metoden er forkert. Den rigtige metode ville åbne vores øjne for det, vi troede var skjult og hemmeligt, på samme måde som et pengeskab kun kan åbnes, hvis man bruger nøglen, der passer til låsen.

Med naturvidenskaben bevæger vi os væk fra en periode i menneskehedens historie, hvor det gældende værdisystem var et *indre* anliggende. Det var et indre anliggende, fordi det var baseret på den enkeltes forhold til Gud. Naturligvis var det hele styret af de gældende religiøse dogmer, men grundlaget var ikke desto mindre det enkelte individs tro på en *subjektiv* virkelighed. Sandhedsbegrebet var noget subjektivt. Sandheden var en *indre* erkendelse.

Naturvidenskabens interesse for intuitiv erkendelse forsvandt efterhånden, og vi holdt op med at stole på vores egen indre stemme. I stedet fik vi stigende tillid til ydre måleresultater og logisk analyse. Den konkrete tænkning blev voldsomt stimuleret, mens intuitionen stille og ubemærket tørrede ud. Ingen satte spørgsmålstejn ved dette nye verdensbillede. Naturvidenskabens resultater var simpelthen for imponerende til, at nogen vovede at tænke kritisk, for ud af det nye paradigme voksede industrisamfundet med alle dets teknologiske goder og bekvemmeligheder. Industrisamfundet er ubetinget et resultat af naturvidenskabens erkendelser. Og dette samfund bygger på distance, fordi værdierne bygger på *andres* tekniske fomaen.

Det betød, at sandhedsbegrebet blev noget absolut. Sandheden om livet kunne afdækkes af enhver gennem eksperiment. Sandheden var ikke længere noget, der blev erkendt *inde* i det enkelte menneske, men *udenfor* mennesket. Sandheden blev *objektiv*. Naturvidenskaben skabte en sandhed, der er ens for alle. I stedet for at *tro* på egen indre autoritet, *tror* vi nu på ydre autoriteter i skikkelse af eksperter og forskere. Og her er årsagen til, at vi har mistet nøglen til fortidens esoteriske lære eller hellige videnskab.

Åndens redskab

I tusinder af år har utallige videbegærlige mennesker forgæves forsøgt at trænge ind til den hellige videnskabs »hemmeligheder«. Det svarer til, at de forsøger at hugge et hul i havet ved hjælp af en økse. Redskabet må være af samme natur som den genstand, det skal bearbejde. Ånd består alene af ånd, og esoterisme er verdens åndelige aspekt, som er utilgængelig for hjernebevidstheden. Det er årsagen til, at man i åndsvidenskaben oplyser, at *»tanken er virkelighedens drabsmand«*.

Det skal naturligvis ikke tolkes sådan, at det er forkert at tænke. Det tvivlende og skeptiske sind er absolut nødvendigt. Kun ved dets hjælp kan mennesket opdage fejl, og fortidens traditioner kan renses for de tilføjelser, som har sneget sig ind i løbet af de uvidende perioder. At være skeptisk er ingen fejl. Hvis der skal være fremskridt, må der være kamp om det, der kommer fra fortiden, så man kan skille sandheden fra fejltagelsen.

Et af problemerne består i tænkingens grundlæggende kritiske holdning. Den kritiske intelligens ser fejl hurtigere end fordele og dårlige motiver hurtigere end gode. Og det fører til tolkninger, der ofte nedgør eller endda latterliggør de gamle kulturer og deres idéer. Men man kan ikke forstå alt, når man bevæger sig ind i ukendte verdener. Medmindre man er parat til at være uvidende, er der ingen mulighed for at opdage ny kundskab. Hvis vi forsker med bedrevidende arrogance, er resultatet ofte konklusioner, der siger mere om forskerne end om fortidens vismænd.

Højere bevidsthed

Det andet problem er, at man ikke kan tænke sig til højere bevidsthedstilstande. Der er kun én metode - man må blive dem. Og det menneske, der har oplevet disse dybe tilstande, der ligger over tænkningens højeste udtryk, kan ikke beskrive dem, for det vil medføre en reduktion, en forenkling og en opsplitning af oplevelsen, der er i modstrid med erkendelsens natur. For hinsides tankens adskillende natur får menneskets bevidsthed kontakt med en oplevelse af altings enhed, og den kan ikke beskrives ved hjælp af det adskillende tankesind. I den høje bevidsthedstilstand er den, der oplever og selve oplevelsen smeltet sammen i en syntese. Tænkningen vil opsplutte oplevelsen i den, der oplever, og det der opleves. Derfor kan denne erkendelse af virkeligheden ikke gøres generel eller blive fælleseje – den er 100 % individuel.

De forskere, der proklamerer, at de er i stand til at afsløre esoterismen i den gamle visdomslære ved hjælp af nutidens videnskabelige erkendelsesmetoder, er ganske enkelt utroværdige. De forsøger måske at forklare betydningen af et bestemt ord eller en bestemt formulering på samme måde, som man vil gøre det med enhver konventionel gåde, men i forhold til den hellige videnskab vil de aldrig blive i stand til andet end af erstatte det ene ord med et andet, og i bedste fald vil det resultere i underlødige litteratur, der erstatter en idé, der oprindeligt var enkel og sand.

Den sande indviende kan lede en dygtig neofyt og hjælpe med at rejse hurtigere på bevidsthedens udviklingsvej, og når neofyten når frem til stadier af oplysning, der alene vil ske i kraft af det iboende indre lys, vil neofyten være i stand til at læse og forstå lærens esoteriske dimension direkte. Ingen kan gøre det for ham eller hende.

Sarkofagrummet i Unas-pyramiden

Kildemateriale:

H.P. Blavatsky: »*The Secret Doctrine*«, Vol. I

R.A. Schwaller de Lubicz: »*Esoteism & Symbol*«

Anne Besant: »*Den nærmeste fremtid*«

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk